

Tana Rock

by JK

Το ταξίδι για την Μαδαγασκάρη ξεκίνησε ένα χρόνο πριν. Έχοντας διαβάσει το λογοτεχνικό δημιούργημα του Νίκου Καζαντζάκη "Ταξιδεύοντας: Ιαπωνία-Κίνα" θέλησα να επαναλάβω το ταξίδι, ακολουθώντας τα βήματά του στην χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου.

Άνοιξη 1935, ο Καζαντζάκης απεσταλμένος της εφημερίδας Ακρόπολις γράφει: " Σε αυτές τις γειτονιές οι γιαπωνέζοι παραμυθάδες σκορπούσαν την ευτυχία στις μεγάλες χειμωνιάτικες νύχτες. Και τα χαμηλά ξύλινα σπιτάκια τράνταζαν από το γέλιο. Ο γιαπωνέζικος λαός, ο αυστηρός και σιγομίλητος, που έχει όσο κανένας άλλος την συναίσθηση της ευθύνης, ξέρει να γελάει μέσα από την καρδιά του".

Ογδόντα χρόνια μετά, οι εικόνες της "γκείσας των εθνών" που περιέγραφε ο μεγάλος συγγραφέας συνεχίζουν να συναρπάζουν τον ταξιδιώτη. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα για το ταξίδι στη Μαδαγασκάρη, μια μυστήρια χώρα που συνεχίζει να ζεί στη φυσική της απομόνωση.

Έκταση:

587.000 Km²

(4,5 φορές μεγαλύτερη από την Ελλάδα)

Πληθυσμός: 25 εκατ.

Θρησκεία:

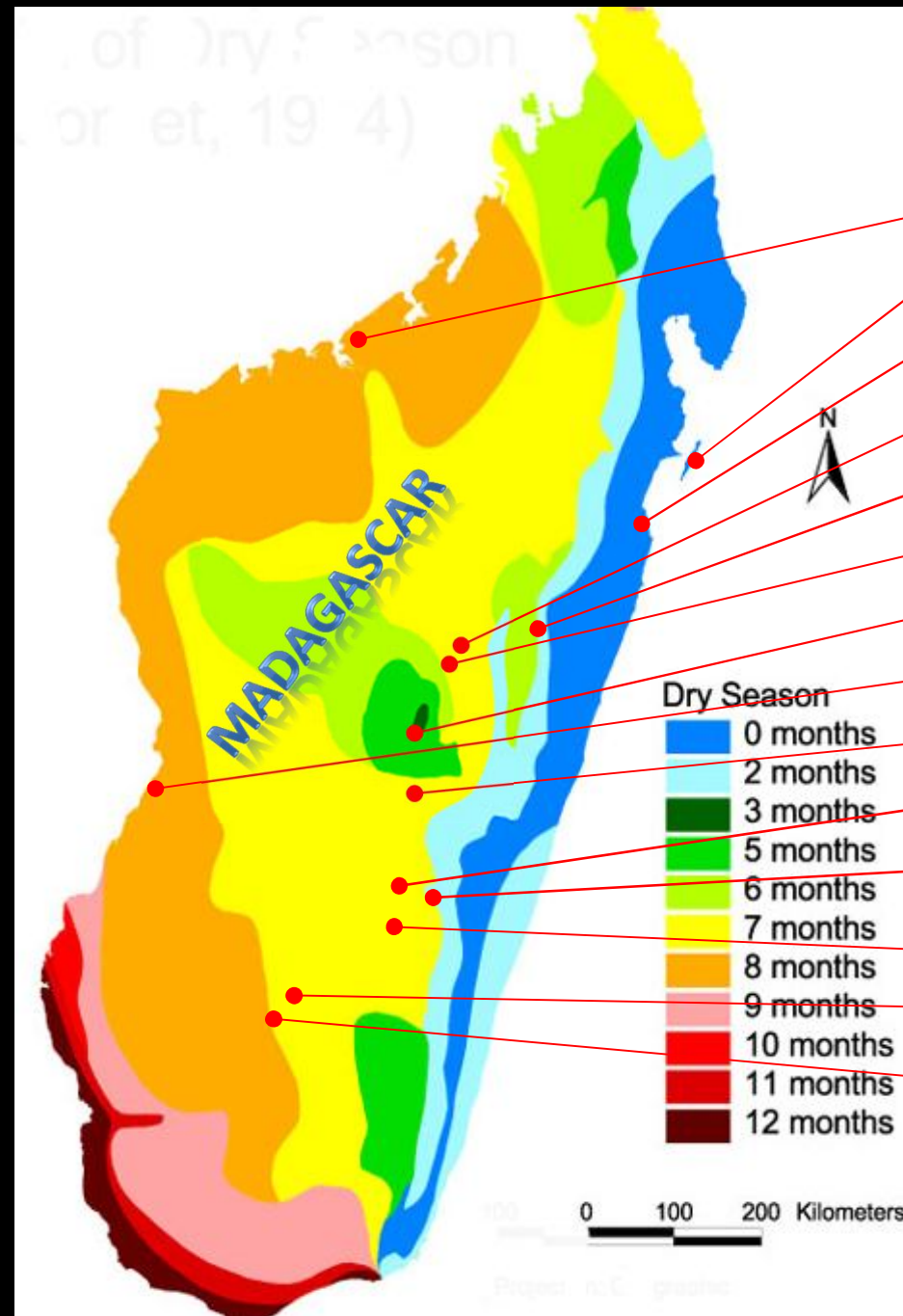
Χριστιανοί (85%) και ανιμιστές

Γλώσσα:

Μαλαγασική και Γαλλικά

Ανά κεφαλή (ετήσιο) ΑΕΠ: 410 ευρώ

Νόμισμα: Αριάρι (1 ευρώ = 3.400 αριάρι)

Διαδρομές:

Majunga

Sainte Marie

Tamatave

Ambohimanga

Andasibe

Antananarivo

Antsirabe

Morondava

Ambositra

Fianarantsoa

Sahambavy

Ambalavao

Ranohira

Ilakaka

Για να προγραμματίσεις το ταξίδι από πριν είναι λιγάκι δύσκολο. Το νησί είναι αχανές, οι μετακινήσεις δύσκολες και εάν ψάξεις για χρονοδιάγραμμα δρομολογίων θα βρείς την έκφραση *moa-moa*, δηλ. αργά-αργά.

Για να περιπλανηθείς στην Μαδαγασκάρη έχεις δύο επιλογές. Να έχεις ήδη νοικιάσει ντόπιο οδηγό με 4WD όχημα, που θα κανονίζει τα πάντα για εσένα, που θα φάς σαν ευρωπαίος, τι θα φάς, που θα κοιμηθείς και όλες τις μετακινήσεις και τις ξεναγήσεις σου μέσα από την ασφάλεια του τζιπ κλουβιού...

...ή να ταξιδέψεις σαν ντόπιος. Εννοείται πως θα προτιμήσεις τον δεύτερο γιατί έχει περισσότερο κέφι και κερδίζεις τα μέγιστα.

Η μετακίνηση

Ταξi-brousse, τα μινιβαν των υπεραστικών διαδρομών. Οι κότες και οι πάπιες στην οροφή είναι ήσυχες, το πρόβλημα είναι με τα γουρούνια. Εάν στο ταξίδι ακούς θορύβους άλεσης, που εντείνονται σε τσιρίδες Άδωνη στις λακκούβες, ίσως να μην είναι από τα κατεστραμμένα έδρανα στα ρουλεμάν των τροχών...

Τα θλυλικά camion-brousse, θυμίζουν ταινία Transformers, έχουν αμάξωμα φορτηγού σε απόσυρση με καμπίνα περήφανα κατασκευασμένη στο νησί. Πηγαίνουν εκεί όπου όλα τα άλλα μέσα μεταφοράς σταματούν. Για 500 km θα χρειαστείς δύο ημέρες καθαρής τρέλας και μια επίσκεψη σε ορθοπεδικό.

Τα ταξί είναι σε κρεμ απόχρωση, γαλλικής προέλευσης, μουσειακής αξίας και εξωτερικά είναι καλογουαλισμένα. Το ραδιόφωνο παίζει την μουσική από τις πλατίνες που κροταλίζουν με το γύρισμα της μίζας, ταξίμετρο βέβαια δεν υπάρχει και το παζάρι σταματά στο 1/4 της αρχικής τιμής.

Εδώ, οι λάτρεις των ταινιών ΘΒ μπορούν να ζωντανέψουν αξέχαστες σκηνές τους. Το 2CV μετατροπή σε ταξί, αναβιώνει τον Θρυλικό Πύραυλο στο κυνήγι του δόκτωρος Τσι.

Δύο πράγματα πρέπει να γνωρίζεις πριν ξεκινήσεις το ταξίδι, που υπάρχει βενζινάδικο και μάντρα μεταχειρισμένων ανταλλακτικών.

Η χαρά του ποδηλάτη, ατελείωτες ευθείες χωρίς μεγάλη κλίση. Αυτή είναι η φημισμένη εθνική οδός RN7, 926 km συνδέουν την πρωτεύουσα με το νότο. Ιδανικό τερέν για το τηλεπαιχνίδι Survivor, κερδίζει όποιος επιβιώσει πεζοπορώντας με τα ελάχιστα.

Δύση ηλίου στον RN7. Αγαπημένη εικόνα, φορτηγά, taxi-brousse, κάρα, κοπάδια κατσίκια, ποδήλατα, πεζοί με καλάθια στο κεφάλι που επιστρέφουν σπίτι, όλα πάνω στην εθνική που χρυσαφίζει.

Το φαγητό

Το ρήμα "τρώω" στην Μαδαγασκάρη σημαίνει "τρώω ρύζι" τρεις φορές την ημέρα.. Συνοδεύεται με το ρόφημα ραπονολα, από το ρύζι που έχει καεί στον πάτο της κατσαρόλας μουλιασμένο σε νερό.

Με το δραματικό 16,8% των κατοίκων να έχουν πρόσβαση στο ηλεκτρικό, η μαγειρική βασίζεται σε αυτό το απλό setup (και πάλι όχι για όλους). Κατσαρόλα ή τηγάνι καθισμένα πάνω στα κάρβουνα.

Ζώντας σαν να μην υπάρχει αύριο, αγοράζεις κάρβουνα με την μερίδα. Στα δεξιά οι γλυκοπατάτες.

Εισαγωγή στο street food. Βασική αρχή για να μειώσουν το κόστος, ξεχνάς τα αντικείμενα μιας χρήσης (εξαίρεση οι οδοντογλυφίδες που δεν επιστρέφονται). Δροσερές φέτες ζουμερού μάνγκο με καρότο ζουλιέν. Σερβίρεται με chili sauce σε μπολ-πάτος πλαστικό μπουκάλι, τρώς επιτόπου και το επιστρέφεις.

Καλλιτέχνης του δρόμου καταπίνει χαμαιλέοντα (ακόμα σκέφτεσαι εάν θα φάς το μάνγκο?)

Αγαπημένο δεκατιανό, με επιρροές από Πολυνησία, noodles με φρέσκο κρεμμυδάκι και βραστό αυγό.

Σουβλάκι καλαμάκι με ένα ζύγκι καρφίτσωμένο στην άκρη, θυμίζει lollipop και κοστίζει 0,15 ευρώ. Και να σκέφτεσαι πόσα τέτοια θέλεις για να χορτάσεις, και να ντρέπεσαι να παραγγείλεις όταν οι ντόπιοι γύρω σου αγοράζουν από ένα.

Με δύο χιλιάρικά (0,6 ευρώ) αγοράζεις δέκα λουκουμάδες (ποφο), ασυνήθιστο νούμερο (οι ντόπιοι αγοράζουν ένα για τον καφέ) όσο και η συσκευασία. Φύλλα από παλιά σχολικά τετράδια και εφημερίδες είναι το καλύτερο που μπορεί να σου τύχει.

Αυτό που θέλει προσοχή είναι τα τρίγωνα χορτοπιττάκια. Φανατικοί ισλαμιστές θεωρούν πως το σχήμα τους προκαλεί, καθώς θυμίζει την Αγία Τριάδα. Πάρε δύο και άστα αντικριστά να σχηματίζουν τετράγωνο.

Στο νησί ξέρουν να φτιάχνουν καλά την γαλλική μπαγκέτα. Τραγανή κόρα που θρυμματίζεται ευχάριστα στο πρώτο ζούληγμα και αφράτη κατάλευκη ψίχα. Θα την βρείς σχεδόν σε κάθε κεντρικό δρόμο με 0,20 ευρώ.

Καπνιστό γλυκό koba, από αλεσμένα φιστίκια, μπανάνες, μαύρη ζάχαρη και αλεύρι καλαμποκιού, τυλιχτό σε φύλλα μπανανιάς.

Αυτά τα δύο φρούτα μπροστά θα τα λατρέψεις. Οι κιτρινόμαυρες μπάλες είναι rocanelle, τρώγονται με το κουτάλι και η θεική κρεμώδη σάρκα τους θυμίζει παγωτό βανίλια. Δίπλα η γνωστή παπάγια.

Η διασκέδαση

Η κατανάλωση καφέ (παρέα με γλυκό) είναι ένα ακόμη απομεινάρι της γαλλικής επιρροής. Ψάχνοντας στα ράφια θα νιώσεις υπερηφάνεια βλέποντας τον πανάκριβο Nescafe περικυκλωμένο από προϊόντα TAF, του δικού μας Ραφα (Παναγιώτη Ταλούμη).

Και για να ξυπνήσεις από το όνειρο, ο πρωινός καφές είναι αυτή η εικόνα. Το κεντρικό δοχείο (που μοιάζει με ποτιστήριο για τις μπιγκόνιες) έχει έτοιμο καφέ, τα δύο μικρότερα δοχεία ζάχαρη και γάλα ζαχαρούχο. Για τα ποτηράκια στον κουβά δεν θέλεις εξήγηση, τα κύπελλα μιας χρήσης είναι ακριβά για τα 200 αριάρι (0,06 ευρώ) που θα πληρώσεις για να τον πιείς επιτόπου και γρήγορα.

Στη νυχτερινή Ταπα, δύο μαγαζιά ξεχωρίζουν, το Glacier (ναί έχει και παγωτά και τις ομορφότερες γυναίκες) και το Manson. Μπύρα ντόπια, Three Horses, 0,8 ευρώ το μπουκάλι των 650 ml.

Στις rub της επαρχίας θα βρείς το φημισμένο ρούμι Μαδαγασκάρης. Παράγεται από ζαχαροκάλαμα του βορρά που μεγαλώνουν σε ηφαιστειακά εδάφη γύρω από φυτείες γλαν-γλαν, βανίλιας και γαρίφαλου. Αναζήτησε το μοναδικό Dzana Vieux Vanilla.

Εάν ζητήσεις να αγοράσεις το δλίτρο μπουκάλι του χυμού, μετά το πρώτο σοκ ο εστίατορας θα υπολογίσει την αξία του διαιρώντας με τα ποτήρια που τον σερβίρει!

Ο Jimi Hendrix ζεί στην Μαδαγασκάρη. Tana Rock (όπως λέμε Rockwave festival στη Μαλακάσα) με εγχώριους καλλιτέχνες.

Η ασφάλεια

Η λεωφόρος Ανεξαρτησίας (από την γαλλική αποικιοκρατία) στο downtown. Εδώ κάνεις ένα crash test με τους πορτοφολάδες.

Οι τουριστικοί οδηγοί συνιστούν να αποφύγεις την βόλτα στη λίμνη Anosy. Κρύψε τα πολύτιμα και χάζεψε τα υπαίθρια παιχνίδια. Ο τύπος του εγκλήματος είναι grab-and-run, σου αρπάζουν ρολόι, κινητό, πορτοφόλι και εξαφανίζονται με ταχύτητες τραίνου Maglev.

Μετά το πραξικόπημα του 2009, την πολιτική αστάθεια και την διαφθορά, η Μαδαγασκάρη είναι μια από τις φτωχότερες χώρες της Αφρικής, με το 67% να ζεί κάτω από το όριο της φτώχειας, του ενός ευρώ την ημέρα. Λογικό είναι να υπάρχει εγκληματικότητα, σαφώς λιγότερη από άλλες ανεπτυγμένες χώρες και από την διάσταση στους ταξιδιωτικούς οδηγούς. Θέλει λίγο προσοχή το βράδυ.

Ο βασικός μισθός στην Μαδαγασκάρη είναι 50 ευρώ, για τους δημόσιους υπαλλήλους 100 ευρώ και ο καλύτερα αμειβόμενος είναι ο γιατρός με 350 συν τα φακελάκια. Πηγαίνοντας στο ΑΤΜ να βγάλεις πχ. 100 ευρώ σε αριάρι, στην καλύτερη περίπτωση θα βρεθείς με 34 δεκαχίλιαρα, αλλιώς με 68 πεντοχίλιαρα. Και θα προσπαθείς με αγωνία να τα στριμώξεις στην τσέπη, έχοντας γύρω σου καμιά δεκαριά ντόπιους να σε κοιτάνε αμήχανα σαν ξερολούκουμο.

Τα ζαφείρια

Η πόλη Ιλακακα είναι το τέλειο σκηνικό για ταινία James Bond. Μετρούσε 40 κατοίκους μέχρι το 1998 που ανακαλύφθηκε το μεγαλύτερο απόθεμα ζαφειριών παγκοσμίως, και ο πληθυσμός εκτινάχθηκε στους 60 χιλ. Ο καλός, ο κακός και ο άσχημος, όλοι οι χαρακτήρες της άγριας δύσης βρίσκονται εδώ. Οι τρύπες στο παρμπρίζ του taxi-brousse σε προειδοποιούν να είσαι προσεχτικός.

Βρίσκεται στη μέση του πουθενά, σε μια ευθεία του RN7. Και οι 18 φυλές του νησιού ζούνε εδώ, με την ελπίδα του μεγάλου κέρδους.

Έμποροι από τη Σρι Λάνκα εκμεταλλεύονται το διακίνηση των ζαφειριών και τους ντόπιους εργαζόμενους Εάν δεν ξέρεις από ζαφείρια, ακολούθησε τον γενικό κανόνα: "όσο πιο κοντά βρίσκεις στα ορυχεία τόσο χειρότερη ποιότητα θα αγοράσεις". Και εδώ τα ορυχεία είναι σε απόσταση αναπνοής.

Για την επιχείρηση θα χρειαστείς λίγα ξύλα, σχοινί, φτυάρι και πολύ ιδρώτα. Όλα εδώ γίνονται με τα χέρια.

Νάιλον σωλήνας συνδέεται με σακούλα-μπαλόνι που πιέζεται ρυθμικά, στέλνοντας τον αέρα στο βάθος της τρύπας. Τραγic..

Τα χρήματα που έβγαλες μπορείς να τα ξοδέψεις στις γυναίκες, ή να περιμένεις Παρασκευή μεσάνυχτα που ανοίγει το bar Al2O3.

AI203 είναι ο χημικός τύπος του φυσικού ζαφειριού. Το bar άνοιγε Παρασκευή 1-3πμ για το πάρτι των εμπόρων πολύτιμων λίθων. Η καλύτερη περιγραφή του σε ταξιδιωτικό οδηγό: "this is only for particular kind of traveler and is a long way from respectability, think the bar scene in the first Star Wars film, without the aliens"

Η διαμονή

Ξενοδοχεία θα βρείς δύο τύπων, αυτά σε παλιά αποικιοκρατικά κτίρια που τα συντηρούν με πολύ φινέτσα ευρωπαίοι ιδιοκτήτες, και αυτά που τα συντηρούν οι ντόπιοι. Το κόστος της διαμονής είναι χαμηλό (περίπου 10 ευρώ το δίκλινο) και όλα έχουν το ίδιο ελάττωμα.

Τα στρώματα είναι σκέτο αφρολέξ και με την χρήση "κάθονται" στο κέντρο, φέρνοντας στα όρια τις αντοχές της πλάτης σου.

Η κουνουπιέρα υποχρεωτική στα παραθαλάσσια. Κατέρριψε δύο ρεκόρ, χαμηλότερης τιμής (5,2 ευρώ) και μεγαλύτερου κρατήρα, κάνοντας το στρώμα να μοιάζει με σελήνη. Houston we have a problem.

Ρεκόρ χαμηλότερου νιπτήρα, στο ύψος του κρεβατιού, πλένεις χέρια (και ότι άλλο) χωρίς να σηκωθείς.

Το καλύτερο μπάνιο, υπερβολικά ψηλοτάβανο, σε μέγεθος διπλάσιο από το υπνοδωμάτιο και σε χρώματα που θυμίζουν ιχθυόσκαλα.

Υπάρχουν και τα καλά ρεκόρ, επίπεδου στρώματος, ντελικάτης κουβέρτας και διαχωριστικού στο μπάνιο.
Ξαπλωμένος βλέπεις Σειρηνάκη ζωντανά.

Η θεωρία των τριών επιπέδων

Βολτάροντας στην αγορά θα δείς πάγκους επισκευής κινητών τηλεφώνων. Και θα νιώσεις κορόιδο που έδωσες την συσκευή στο Γερμανό, όταν εδώ, με τον ελάχιστο εξοπλισμό, (κατσαβίδα ρολογά, πενσάκι, ένα κολλητήρι και ανταλλακτικά δεύτερο χέρι), ανοίγουν και κλείνουν τις συσκευές.

Παρακάτω θα δείς έναν άλλο πάγκο, να επισκευάζουν κινητά με κολλητήρι για ψυγεία, με μια μύτη σαν μελιτζάνα που είναι βέβαιο πως εάν την ακουμπήσεις στην πλακέτα του κινητού, το λιγότερο που θα κάνει είναι μια τρύπα. Και θές να σκίσεις τα πτυχία σου γιατί ορκίζεσαι πως δεν είναι δυνατόν να επισκευάζουν έτσι τα ηλεκτρονικά. Αυτό είναι το level 2 στην κατρακύλα.

Και εκεί που νομίζεις πως τα έχεις δει όλα, πως έχεις φτάσει στον πάτο και δεν γίνεται να πας παρακάτω, μάλλον έχεις ξεχάσει πως βρίσκεσαι στην Μαδαγασκάρη. Παρακάτω τρίτος πάγκος επισκευής, χωρίς ηλεκτρικό, και το κολλητήριο είναι μπετόβεργα λιμαρισμένη στην άκρη, που πυρώνει στα κάρβουνα...!! Αυτό είναι το level 3.

Γι' αυτό θα λατρέψεις την Μαδαγασκάρη, γιατί παντού υπάρχει και ένα τρίτο επίπεδο που θα σε ξαφνιάσει, θα σε βάλει να αναρωτηθείς και στο τέλος θα σε κάνει να αγαπήσεις την ζωή ακόμα περισσότερο.

Time machine

Κατασκευάστηκε από τους γάλλους το 1936, με ράγες που έδωσε η Γερμανία ως αποζημιώσεις του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Μήκος 163km, διάρκεια ταξιδιού 12-20h ανάλογα το φορτίο. Είναι η γραμμή ζωής που συνδέει τα απομονωμένα χωριά με τα παράλια.

Ο Γουίλι, ο μαύρος Θερμαστής από το Τζιμπουτί...

Σκηνές Μπονάτσα, ο σερίφης κάθεται πάνω στο κιβώτιο με την αλληλογραφία. Το πολυτιμότερο στο τρένο είναι οι τουρίστες, τους μαντρώνουν στα δύο βαγόνια της Α' θέσης, συνοδεία ενόπλων.

Βαγόني Β' θέσης. Η μέση ταχύτητα του τρένου είναι 20km/h και εάν ξεχαστείς στο σταθμό άνετα ανεβαίνεις τρέχοντας. Ο αργός ρυθμός, η εικόνα του ιστορικού τρένου και της διαδρομής είναι ένα διάλειμμα στη φρενίτιδα του 21^{ου} αιώνα.

Επιβάτες-εμπορεύματα, καθισμένοι κάτω, σε μια θέση που δεν έχει γράμμα, δεν είναι Γ' ή Δ' θέση, είναι τα "βαγόνια του Άουσβιτς", το level 3 στη μετακίνηση.

Να εύχεσαι νάναι μακρύς ο δρόμος, γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις. Το φθάσιμο εκεί είναι ο προορισμός σου, αλλά μη βιάζεις το ταξίδι διόλου...

Η εκκλησία του Σωτήρα

Jesony Momonjy. Συναθροίζονται συνήθως σε σπίτια και αποθήκες της επαρχίας. Και την ταμπέλα να μην δείς,
θα ακούσεις γκόσπελ μουσικές και θα σταματήσεις.

Μαζί με την Αγία Γραφή (είναι η μοναδική πηγή πίστewς στην εκκλησία του Σωτήρα), κρατάνε μολύβι και χαρτί και γράφουν σημειώσεις, φωνάζοντας Αμήν σε κάθε παρότρυνση του κατηχητή.

Ερμηνεύουν το ομοούσιο της Θεότητας ως μονοούσιο, το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος είναι Ιησούς. Οι ιερείς δεν φοράνε άμφια, οι βαπτίσεις γίνονται σε τρεχούμενα νερά, δεν τελούνε μνημόσυνα, δεν προσκυνάνε εικόνες της Παναγίας.

"Όρκο κάνω στον Θεό, μόνο εσένα αγαπώ, κι άμα λέω ψέματα, να με κάψει η φωτιάα..."
Στράτος Διονυσίου

Η αγορά Sabotsy στην Antsirabe είναι κάτι σαν το κουτί της Πανδώρας. Θα ξεχαστείς για ώρες, χαζεύοντας φωνακλάδες ιεροκήρυκες να "θεραπεύουν" δαιμονισμένους. Ή προσπαθώντας να καταλάβεις τι είναι αυτά που σου πουλάνε.

Γενικά στην Αφρική, η πίστη μοιάζει ως μια μορφή κοινωνικής ανταλλαγής δώρων με τον Θεό. Εάν φέρεις τέσσερις συγγενείς σου να βαπτισθούν χριστιανοί, το παιδί σου θα φοιτήσει δωρεάν στο διπλανό lycée prive.

Στην άκρη της γής

Εάν πάσχεις από το σύνδρομο του "Χαμένου Παραδείσου", το νησί Natte είναι το φάρμακό σου.

"Η άκρη της γής", όρος που περιγράφει τα πολύ απομονωμένα μέρη. Για να λάβει ένα σημείο αυτό τον τιμητικό χαρακτηρισμό πρέπει να πληροί αρκετούς παράγοντες. Απομόνωση, φυσική ομορφιά, δυσκολία πρόσβασης, και το σημαντικότερο, η αντανάκλαση του ουρανού στη θάλασσα να δείχνει τον ορίζοντα ως την τελευταία γραμμή της γής. Θα το καταλάβεις μόλις φτάσεις εδώ.

Το γύρισμα των οστών

Faradihana, το γύρισμα των οστών. Αυτή την οικογενειακή γιορτή προς τιμή του θανάτου δεν πρέπει να την χάσεις.

Στον πολιτισμό της Μαδαγασκάρης, το "γύρισμα των οστών" είναι ζωτικό στοιχείο στη διατήρηση δεσμών με τους προγόνους, που εξακολουθούν να έχουν σημαντικό ρόλο στην καθημερινή ζωή. Η γιορτή γίνεται κάθε επτά χρόνια, την ημέρα που θα υποδείξουν τα άστρα, και ξεκινά από τον τάφο. Βγάζουν τα οστά, τα τυλίγουν σε μετάξι, τα τοποθετούν σε ξύλινο κουτί, και το γλέντι αρχινά.

Όλο το χωριό μαζεύετε στο σπίτι της οικογένειας για το μεγάλο φαγοπότη. Εάν πάς απρόσκλητος, κράτα ένα μπουκάλι ρούμι.

Το παλιό σάβανο κόβεται σε κομμάτια και μοιράζεται στις γυναίκες που δυσκολεύονται στην εγκυμοσύνη. Συνήθως το βάζουν κάτω από το στρώμα, ή το τρώνε, προκειμένου να διευκολύνουν την σύλληψη.

Η τελετή είναι μια ευκαιρία για οικογενειακή επανένωση. Μέχρι το σώμα να αποσυντεθεί τελείως, το πνεύμα του νεκρού μένει κοντά στους ζωντανούς. Στη γιορτή και οι νεκροί βιώνουν ξανά τις χαρές της ζωής.

Ρούμι σε δοχείο από λάδι κινητήρα SAE 40. Και μεθάς και γρασάρεις τις αρθρώσεις!

Η δημοπρασία

Έρθε από την Ινδία και έγινε ένα από τα τρία σύμβολα της Μαδαγασκάρης. Είναι το μοσχάρι zebu με την χαρακτηριστική λιπώδη καμπούρα. Έμβλημα πλούτου και ευημερίας του ιδιοκτήτη.

Εάν θέλεις να τα δείς μαζεμένα, πήγαινε Τετάρτη πρωί στο χωριό Αμβαλαναο. Περπατάνε εκατοντάδες χιλιόμετρα για να έρθουν στην μεγαλύτερη δημοπρασία zebu στο νησί.

Η παράδοση θέλει τους νέους, πριν ζητήσουν το χέρι της νύφης, να δείχνουν το θάρρος τους κλέβοντας ένα zebu. Η λατρεία των προγόνων απαιτεί θυσίες των πολύτιμων βοοειδών. Δεν γίνεται γάμος, κηδεία, ανοικοδόμηση σπιτιού, πρωτοχρονιά χωρίς θυσία zebu.

Οι υπογραφές και οι σφραγίδες έπεσαν και το κοπάδι άλλαξε χέρια. Ο νέος ιδιοκτήτης έγινε περιζήτητος γαμπρός.

Παράγουν ένα λίτρο γάλα την ημέρα (ούτε γαϊδούρες να ήτανε) αλλά οι ανάγκες σε γάλα καλύπτονται λόγο της μικρής κατανάλωσης, ετησίως 1,5 λίτρα ανά κάτοικο.

ZEBU BAR

AMBALAVAO

A very charming place in Madagascar!

Cabaret, spectacles
concerts, snack et chambres d'hotes

Ouvert de 08h00 l'aube
A 400m du centre d'Ambalavao
sur la piste de l'Andringitra

Τα ταμπού

Φυλή Betsimiraka (οι αχώριστοι φίλοι). Ένα σύνθετο fady (ταμπού) υποχρεώνει την λεχώνα, λίγο πριν την γέννα να μεταφερθεί στο komby, το σπίτι για τις γεννήσεις. Τα κακάκια του νεογέννητου φυλάσσονται και την έβδομη ημέρα καίγονται. Η τέφρα, μαζί με νερό και λεμόνι τρίβεται στο πρόσωπο της μάνας και μένει εκεί για επτά ημέρες. Ακολουθεί γιορτή με ρούμι, η μάνα ξεπλένεται και γυρίζει σπίτι

Αρκετοί νέοι της φυλής θεωρούν fady να φορέσουν παπούτσια (σαγιονάρες δηλαδή) κατά την διάρκεια ζωής του πατέρα τους.

Δεξιά είναι το παντοπωλείο. Ένα ανεξήγητο (σε εμάς) ταμπού είναι η απαγόρευση να περνάς αυγό από χέρι σε χέρι. Αριστερά το bar, εάν πάς Πέμπτη θυμήσου πως είναι fady να φοράς κόκκινο. Η απομόνωση για αιώνες έχει επιτρέψει στην ανθρώπινη φαντασία να τρέχει άγρια.

Μπορεί τα fady να έχουν περάσει ως λαϊκοί μύθοι για να προστατέψουν τους λεμούριους από το κυνήγι, αλλά κάποια λαμόγια τους παραλλάσσουν προς όφελός τους. Πχ. σε ένα χωριό είναι ταμπού να τρώς κρέας λεμούριου αλλά επιτρέπουν το κυνήγι τους, και στο διπλανό χωριό τα fady είναι αντίστροφα. Έτσι, το ένα χωριό κυνηγά λεμούριους και τους πουλά στο άλλο για τροφή...

Εάν κάποιος μαλγάσιος αρρωστήσει ύστερα από αιμομιξία (συνηθισμένη στις φυλές του βορρά), ο μάγος της φυλής σηκώνει τα χέρια ψηλά δηλώνοντας άγνοια και τον στέλνει για μπάνιο στα νερά της ιερής λίμνης για να θεραπευθεί.

Jurassic park

Λέγεται πως 80 εκατ. χρόνια πριν, κατά την Τριαδική περίοδο, ένας προϊστορικός σκίουρος τρύπησε την γή με το βελανίδι του. Η υπερ-ήπιρος Γκοντβάνα διαιρέθηκε σε νότιο Αμερική, Αφρική, Ανταρκτική, Αυστραλία και ένα μικρό ξεχασμένο από όλους βράχο, την Μαδαγασκάρη.

Οι λεμούριοι θα έλεγες πως είναι διασταύρωση γάτας με σκίουρου και με συμπεριφορά συχνά παρανοϊκή. Αυτά τα υπέροχα και μοναδικά πλάσματα τραγουδάνε σαν φάλαινες και χορεύουν σαν μπαλαρίνες.

Πρόσφατες μελέτες συνδέουν τους Μαky με τους Έλληνες. Λατρεμένη συνήθειά τους να κάθονται ακίνητοι με τις ώρες χαλαρά στον ήλιο, με ανοιχτά πόδια και χέρια στην διάταση.

Rainforest, θυμίζει το Jurassic Park. Οι κραυγές των Indri ακούγονται μερικά χιλιόμετρα μακριά και σε καλούν στα απομεινάρια της "όγδους ηπείρου".

Ο τοπικός μύθος μιλά για δύο αδέρφια που ζούσαν στο δάσος. Ο ένας αποφάσισε να καλλιεργήσει τη γή και έγινε ο πρώτος άνθρωπος. Ο αδελφός του παρέμεινε στο δάσος ως Indri, και η κραυγή του είναι ένα πένθιμο τραγούδι για τον χαμένο αδελφό.

Είναι μύθος πως όλοι οι χαμαιλέοντες αλλάζουν χρώμα. Λίγα είδη μπορούν να ελέγξουν τις χρωστικές στο δέρμα τους. Γίνονται πιο σκούροι στο δροσερό πρωινό, για να απορροφήσουν θερμότητα, πιο φωτεινοί πριν τον καβγά, και πιο πολύχρωμοι πριν το φλέρτ.

Βρίσκονται απaráλλαχτοι στη γή εδώ και 60 εκατ. χρόνια, μοιράζονται σε 202 είδη, με τα μισά να ζούνε μόνο στη Μαδαγασκάρη.

Πυγμαίος χαμαιλέον, ο δεύτερος μικρότερος στη γή, 3,3cm σε πλήρη ανάπτυξη.

Και εκεί που λές πως δεν γίνεται να υπάρχει μικρότερος, βλέπεις τον *Brookesia micra* των 2,8cm. Ανακαλύφθηκε το 2012 στα βόρεια.

Είναι ο αρχηγός των αρχηγών, το level 3 στη νιοστή, ο ένας και μοναδικός στη μεταμόρφωση, ο leaf-tailed gecko!!
Είναι στη λίστα των "top ten most wanted species" και βρίσκεται ακριβώς απέναντί σου.

leaf tailed gecko

δάχτυλα

μάτι

Από Ιούνη μέχρι Σεπτέμβρη οι μεγάπτερες κολυμπούν στα νερά του νησιού. Πάρε Θέση σε catamaran και βγές να τις συναντήσεις.

Εάν δείς το μικρό πτερύγιο στην ράχη, θα νομίσεις πως είναι δελφίνι. Κράτησε απόσταση γιατί ο γίγαντας ετοιμάζεται για κατάδυση. Ίσως ακούσεις και το υπέροχο τραγούδι τους, είναι τόσο μοναδικό που έχει ηχογραφηθεί στον χρυσό δίσκο που μεταφέρει το Voyager στα πέρατα του διαστήματος.

Η συγκλονιστική στιγμή που κόβει την ανάσα και μένει αξέχαστη. Το κήτος των 35 τόνων αναδύεται με ακροβατικές φιγούρες, στα 50m μακριά από το σκάφος, και σκάει με δύναμη στη θάλασσα. Ο ελιγμός λέγεται breaching, εσύ θα τον πείς και "χεσμένο σώβρακο". Είναι αναμφίβολα η καλύτερη στιγμή του ταξιδιού!

Η μεγάλη γενοκτονία έγινε την δεκαετία του '60, αφανίζοντας το 90% των μεγάπτερων. Σήμερα ο πληθυσμός τους έχει ανακάμψει.

Η φύση δυστυχώς δεν ακολούθησε την ίδια πορεία. Από το 200 μ.Χ. που πάτησε ο άνθρωπος στη Μαδαγασκάρη, έχει χαθεί το 90% της τροπικής βλάστησης. Βασικές αιτίες η εκτροφή των μοσχारीών, και η εξάρτησή τους από τον άνθρακα ως καύσιμο για το μαγείρεμα. Η μεγάλη slash-and-burn αποψίλωση έγινε από το 1950 έως το 2000 που χάθηκε το 40% των δασών. Εάν συνεχίσουν έτσι, το 2030 θα φλερτάρουν με το νησί του Πάσχα, χωρίς τα αγάλματα.

"Η γή που πληγώναμε". Θα μπορούσε να είναι τίτλος ταινίας του Αβδελιώτη. Κάποτε εδώ ήταν τροπικό δάσος που χάθηκε από την εμπορική εκμετάλλευση. Το χώμα έχει μεγάλη συγκέντρωση σε οξείδιο του σιδήρου, δίνοντάς της το παρατσούκλι, το Κόκκινο Νησί.

Το ηλιοβασίλεμα

Στην μαλαγασική ονομάζονται "μάνες του δάσους", έχουν ηλικία περίπου 800 ετών και ύψος 30m. Για να καταλάβεις το μέγεθος των γιγάντων δες το μηχανάκι μπροστά.

Η καλύτερη εικόνα στην κοιλάδα των βασοαβς είναι στο ηλιοβασίλεμα. Δεν θεωρείτε άδικα το Νο 1 τουριστικό σημείο στο νησί.

Και μόνο γι'αυτή την εικόνα αξίζει το ταξίδι στην Μαδαγασκάρη. Αμέσως μετά την δύση ο τόπος ερημώνει από τουρίστες. Εσύ θα μείνεις, γιατί τότε φανερώνεται όλη η μαγεία της αφρικάνικης ηπείρου. Η πορτοκαλί ζώνη του λυκόφωτος, ανάμεσα στο μαύρο της γής και του ουρανού. Στα σύνορα της φαντασίας.

Οι κάτοικοι

Βετεράνος στην πόλη Μαϊουνγκα

Υπαίθριο κομμωτήριο στα canal des Pangalanes.

Ιvongo, το λιμάνι για τη μεταφορά στο νησί Sainte Marie. Στο μικρό χωριό, ο αέρας είναι γεμάτος μυρωδιές γαρύφαλλου και βανίλιας.

Ο γάλλος διπλωμάτης G.Ferrand που έζησε στο νησί τον 19^ο αιώνα αναφέρει γιατί οι ιθαγενείς ζούνε ευτυχισμένοι παρά την μεγάλη φτώχεια τους. " Το ιδανικό στην ζωή τους δεν ξεπερνά την απόκτηση των πιο αναγκαίων πραγμάτων. Και η εύκολη υλοποίησή των επιθυμιών, τους επιτρέπει να απολαμβάνουν συχνά και αληθινά τις χαρές της ζωής".

Το χαμόγελο της ευτυχίας. Εθελοντές γιατροί από την Ευρώπη άνοιξαν το ιατρείο και η εξέταση πήγε καλά.
Η προσφορά τους είναι αντίδωρο χαράς.

Σε έναν άλλο κόσμο θα μπορούσε να ποζάρει στο εξώφυλλο του Vogue

Μασονζοανγ, ενυδατική και αντηλιακή κρέμα προσώπου. Τρίβεις κλαδί από το ομώνυμο δέντρο σε πέτρα, ρίχνοντας και λίγο νερό.

Αγρότης της φυλής Betsileo

Το παιχνίδι φανοροπα γεννήθηκε στην Μαδαγασκάρη. Ένα πλέγμα 5 X 9 θέσεων, άσπρα και μαύρα χαλίκια, 22 ο καθένας. Οι γραμμές δείχνουν τις κατευθύνσεις που μπορείς να κινηθείς, με σκοπό να παγιδεύσεις τα χαλίκια του αντιπάλου.

Lozan' izay
te-hisopatra fa
ny anjarako
miditra ihany
AHO TOMPO

Σύνταξη στα 60 οι άντρες και 55 οι γυναίκες. Πλήρης σύνταξη με 25 χρόνια ασφάλιση, ελάχιστη σύνταξη ο κατώτατος μισθός (91.000 αριάρι - 24 ευρώ) και μέγιστη το 8πλάσιο. Το 10% των αποδοχών κρατείτε για εισφορά στο ασφαλιστικό.

Βετεράνος του Βιετνάμ, οικότροφος στο γηροκομείο της Ιεράς Επισκοπής Μαδαγασκάρης.

MIVIOY

ALLUMINIUM

BRONZE

BATTERIE SIM

Χρειάζονται εξηγήσεις για τέτοιες εικόνες? Παρά το δύσκολο αγώνα επιβίωσης το προσδόκιμο ζωής είναι 65 χρ. (ήταν 40 το 1960)

Το 65% των παιδιών καταφέρνει να τελειώσει το δημοτικό σχολείο, το 14% δεν το παρακολούθησε ποτέ.
Μόνο το 1% φτάνει στο πανεπιστήμιο.

Το 25% των κατοίκων δεν γνωρίζει πότε θα έχει το επόμενο γεύμα και το 55% των παιδιών κάτω των 5 χρονών πάσχουν από χρόνια υποσιτισμό. Το νησί είναι η έκτη χειρότερη χώρα στον κόσμο για να μεγαλώσουν παιδιά.

Το 25% των κοριτσιών γίνονται μητέρες μεταξύ 14-18 χρονών. Το 8% των βρεφών πεθαίνει πριν τα 5.

Νεαρός άστεγος ετοιμάζεται για ύπνο. Bon nuit mon petit ami...

Η Μαδαγασκάρη είναι οικονομικός προορισμός, και για ένα μήνα ταξιδιού το μισό κόστος είναι τα 720 ευρώ του εισιτηρίου. Το να πείς πως το ταξίδι ήταν μαγικό θα είναι η πλήρης αλήθεια. Ταξιδεύοντας με τον ασυνήθιστο τρόπο, δηλαδή σαν ντόπιος, θα δείς το καλό και το κακό, το χαρούμενο και το θλιβερό να ζείς εκεί. Θα δείς εικόνες που δεν υπάρχουν αλλού στην γή, θα δοκιμάσεις γεύσεις που αγνοούσες, θα γνωρίσεις καλοσυνάτους και χαρούμενους ανθρώπους, θα περάσεις μέρες τρώγοντας ρύζι και ψωμί, και ώρες πολλές περιμένοντας το επόμενο taxi-brousse, και θα στριμωχτείς μόλις έρθει. Και το σημαντικότερο, θα μάθεις να ακούς και να παρατηρείς τους ανθρώπους που είναι γύρω σου.

Γυρίζοντας πίσω, τίποτα δεν θα αλλάξει στην καθημερινότητά σου. Εκτός από την επόμενη φορά που θα σταθείς στο ταμείο του Starbucks να πληρώσεις τον καφέ σου. Τότε θα ξέρεις πως με αυτά τα χρήματα ζεί για δύο ημέρες μια οικογένεια στη Μαδαγασκάρη.

Η Μαδαγασκάρη σου έδωσε το ωραίο ταξίδι, χωρίς αυτήν δεν θα έβγαινες στο δρόμο. Misaotra Madagasikara.